

መጽሐፈ መክብብ

ሁሉም ነገር ከንቱ ነው

1 በኢየሩሳሌም የነገሠው፣ የዳዊት ልጅ፣ የሰባኪው ቃል፤

²ሰባኪው፣

“ከንቱ፣ ከንቱ፣

የከንቱ ከንቱ፣

ሁሉም ነገር ከንቱ ነው” ይላል።

³ከፀሐይ በታች ከሚለፋበት ተግባር ሁሉ፣ ሰው ምን ትርፍ ያገኛል?

⁴ትውልድ ይሄዳል፣ ትውልድ ይመጣል፣ ምድር ግን ለዘላለም ጸንታ ትኖራለች።

⁵ፀሐይ ትወጣለች፣ ትጠልቃለችም፣ ወደምትወጣበትም ለመመለስ ትጠልቃለች።

⁶ነፋስ ወደ ደቡብ ይነፍሳል፣

ወደ ሰሜንም ይመለሳል፣

ዞሮ ዞሮ ይሄዳል፣

ዘወትርም ወደ ዑደቱ ይመለሳል።

⁷ወንዞች ሁሉ ወደ ባሕር ይፈሳሉ፣

ባሕሩ ግን ፈጽሞ አይሞላም፣

ወንዞች ወደ መጡበት ስፍራ፣

ወደዚያ እንደ ገና ይመለሳሉ።

⁸ሰው መናገር ከሚችለው በላይ፣

ነገሮች ሁሉ አድካሚ ናቸው፣

ዐይን ከማየት አይጠግብም፣

ጆሮም በመስማት አይሞላም።

⁹የነበረው ነገር እንደ ገና ይሆናል፣

የተደረገውም ተመልሶ ይደረጋል፣

ከፀሐይ በታች ምንም አዲስ ነገር የለም።

¹⁰ማንም፣ “እነሆ፣ ይህ አዲስ ነገር ነው!”

ሊል የሚችለው አንዳች ነገር አለን?

ቀድሞውኑ በዚህ የነበረ ነው፣

ከእኛ በፊት የሆነ ነው።

¹¹የቀድሞ ነገሮች መታሰቢያ የላቸውም፣

ወደ ፊት የሚመጡትም ቢሆኑ፣

ከእነርሱ በኋላ በሚተኩት፣

አይታወቁም።

ጥበብ ከንቱ ነው

¹²እኔ ሰባኪው፣ በኢየሩሳሌም የእስራኤል ንጉሥ ነበርሁ። ¹³ከሰማይ በታች የተደረገውን ሁሉ በጥበብ ለማጥናትና ለመመርመር ራሴን አተጋሁ፣ ስምሳክ በሰዎች ላይ የጫነው እንዴት ያለ ከባድ ሸክም ነው!

¹⁴ከፀሐይ በታች የተደረገውን ነገር ሁሉ አየሁ፣ ሁሉም ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

1:1 ፉ 12:9፣11:1፣
መክ7:27፣12:10
1:2 መክ39:5-6፣
62:9፣መክ12:8፣
ሮሜ8:20-21
1:3 መክ2:11፣22፣
3:9፣5:15-16
1:4 ኢዮ 8:19
1:5 መክ19:5-6
1:7 ኢዮ 36:28
1:8 ምላ 27:20
1:9 መክ 2:12፣
3:15
1:11 ዞፍ40:23፣
መክ88:12፣
መክ2:16፣8:10፣
9:5፣15
1:12 ፉ 1መክ2:9
1:13 ዞፍ3:17፣
ኢዮ 28:3፣መክ3:10
1:14 መክ2:11፣17
14:4፣6:9

1:15 መክ7:13
1:16 1ነገ3:12
1:17 መክ7:23፣
8:16፣መክ24:3፣12፣
7:25
1:18 መክ23:23፣
12:12፣ኤር45:3
2:1 ፉ 24፣
መክ7:4፣8:15
2:2 ምላ14:13
2:3 ፉ 24-25፣
መላ 9:13፣ፍጥ34:3፣
መክ1:17፣3፣12-13፣
5:18 ፣8:15
2:4 2ዜፍ 2:1፣
8:1-6፣ማጥ8:11
2:7 2ዜፍ 8:7-8
2:8 መላ3:15፣
2ሳሙ-19:35፣
1ነገ9:28
2:9 1ዜፍ29:25፣
መክ1:12

¹⁵የተጣመመው ሊቃና አይችልም፣ የሌለም ነገር ሊቈጠር አይችልም።

¹⁶እኔም በልቤ “እነሆ፣ ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከገዙት ከማንኛቸውም ይልቅ ታላቅ ሆኛለሁ፣ ጥበብም በዝቅግኛል፣ በብዙ ጥበብና ፅውቀት ተመክሮም ዐልፌአለሁ” አልሁ። ¹⁷ከዚያም የጥበብንና የእብደትን፣ የሞኝነትንም ነገር ለመገንዘብ ራሴን አተጋሁ፣ ይህም ነፋስን እንደ መከተል መሆኑን ተረዳሁ።

¹⁸ጥበብ ሲበዛ፣ ትካዜ ይበዛልና፣ ፅውቀት ሲጨምርም ሐዘን ይበዛል።

ምድራዊ ደስታ ከንቱ ነው

2 እኔም በልቤ “መልካም የሆነውን ለማወቅ፣ በተደላ ደስታ እፈትንሃለሁ” አልሁ፣ ነገር ግን ያም ከንቱ ነበረ። ²ደግሞም፣ “ሣቅ ሞኝነት ነው፣ ተደላ ደስታስ ምን ይጠቅማል?” አልሁ። ³አሁንም አእምሮፍ በጥበብ እየመራኝ ራሴን በወይን ጠጅ ደስ ለማሰኘት፣ ሞኝነትንም ለመያዝ ሞክርሁ፣ ሰዎች በአጭር የሕይወት ዘመናቸው ከሰማይ በታች ባለው ላይ ቢሠሩት ሊጠቅማቸው የሚችል ምን እንደ ሆነ ለማየት ፈለግሁ።

⁴ታላላቅ ነገሮችን አስናወንሁ፣ ለራሴ ቤቶችን ሠራሁ፣ ወይንንም ተከልሁ፣ ⁵አትክልትን ተከልሁ፣ የመዝናኛ ስፍራዎችን አዘጋጀሁ፣ በእነዚህም ላይ ፍሬ የሚያፈሩ የዛፍ ዐይነቶችን ሁሉ ተከልሁባቸው፣ ፍጥረት ለመልሙ ዛፎችን ለቦይ የሚሆኑ የውሃ ማጠራቀሚያዎችን ሠራሁ። ⁷ወንድና ሴት ባሪያዎችን ገዛሁ፣ በቤቴም የተወለዱ ሌሎች ባሪያዎች ነበሩኝ። ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ይልቅ ብዙ የከብት፣ የቦግና የፍየል መንጋዎች ነበሩኝ። ⁸ለራሴም ብርንፍ ወርቅን፣ የነገሥታትና የአውራጃዎችን ሀብት አካበትሁ፣ ወንድና ሴት አዝማሪዎች፣ የሰው መደሰቻ የሆኑ ቅምጠኞች ነበሩኝ። ⁹ከእኔ በፊት በኢየሩሳሌም ከነበሩት ሁሉ ይልቅ እጅግ ታላቅ ሆንሁ፣ በዚህ ሁሉ ጥበቤ ከእኔ ጋር ነበረች።

¹⁰ዐይኔ የፈለገውን ሁሉ አልከለክልሁትም፣ ለልቤም ምድራዊ ደስታን አልነፈጁትም።

¹ ወይም የጥላኤ መሬት እንዲሁም በፉ 2 እና 12

ልቤ በሠራሁት ሁሉ ደስ አለው፤
ይህም የድካሜ ሁሉ ዋጋ ነበረ።
11 ሆኖም እጆቼ የሠሩትን ሁሉ፤
ለማግኘትም የደከምሁትን ድካም ሁሉ
ሳስብ፤
ሁሉም ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል
ነበር፤
ከፀሐይ በታች ምንም ትርፍ አልነበረም።
ጥበብና ሞኝነት ከንቱ ናቸው
12 ከዚያም ጥበብን፤
እብደትንና ሞኝነትን ለመመርመር
ሐሳቤን መለስሁ፤
አስቀድሞ ከተደረገው በቀር፤
ከንጉሥ በኋላ የሚመጣው ሰው ምን
ሊያደርግ ይችላል?
13 ብርሃን ከጨለማ እንደሚበልጥ ሁሉ፤
ጥበብም ከሞኝነት እንደሚበልጥ
ተመለከትሁ።
14 የጠቢብ ሰው ዐይኖች ያሉት በራሱ
ውስጥ ነው፤
ሞኝ ግን በጨለማ ውስጥ ይራመዳል፤
ሆኖም የሁለቱም ዕድል ፈንታ፤
አንድ መሆኑን ተገነዘብሁ።
15 ከዚያም በልቤ፤
“የሞኝ ዕድል ፈንታ በእኔም ላይ
ይደርሳል፤
ታዲያ ጠቢብ በመሆኔ ትርፌ ምንድን ነው?”
አልሁ።
በልቤም፤ “ይህም ደግሞ ከንቱ
ነው” አልሁ።
16 ጠቢቡም ሰው እንደ ሞኝ ለዘላለም
አይታወቅምና፤
በሚመጡት ዘመናት ሁለቱም ይረሳሉ።
ለካ፤ ጠቢቡም እንደ ሞኝ መሞቱ
አይቀርም!

ጥረት ከንቱ ነው
17 ስለዚህ ከፀሐይ በታች የሚሠራው ሥራ
አሳዛኝ ስለ ሆነላቸው ሕይወትን ጠላሁ፤ ይህም
ሁሉ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።
18 ከፀሐይ በታች የደከምሁበትን ነገር
ሁሉ ጠላሁት፤ ከኋላም ለሚመጣው የግድ
እተውለታለሁና። 19 እርሱ ጠቢብ ወይም
ሞኝ ይሆን እንደ ሆነ ማን ያውቃል? ሆኖም
ከፀሐይ በታች ድካሜንና ችሎታውን
ባፈሰስሁበት ሥራ ሁሉ ላይ ባለቤት ይሆንበ
ታል፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነው። 20 ስለዚህ ከፀ
ሐይ በታች በደከምሁበት ነገር ሁሉ ላይ
ልቤ ተስፋ መቀረጥ ጀመር፤ 21 ምክንያቱም
ሰው ሥራውን በጥበብ፤ በዕውቀትና በብል
ጎት ሠርቶ፤ ከዚያ ያለውን ሁሉ ለሌላ
ላልለፋበት ሰው ይተውለታል። ይህም

2፡11 መክ1፡3፡14
2፡12 መክ1፡9፡17
2፡13 መክ7፡11-12
፡19፡9፡18
2፡14 መክ49፡10፡
መክ3፡19፡6፡6፡7፡2፡
9፡3፡11-12
2፡15 ቀ*19፡
መክ6፡8
2፡16 መክ49፡10፡
112፡6፡መክ1፡11
2፡17 መክ1፡14
2፡18 መክ39፡6፡
49፡10
2፡19 ቀ*15

2፡22 መክ 1፡3
2፡23 ዘፍ3፡17፡
ኢዮ7፡2፡ መክ1፡18
2፡24 ቀ*1፡3፡፡
ኢዮ 2፡10፡፡
መክ3፡12-13
፡22፡5፡17-19፡፡
7፡14፡9፡7-10፡፡
11፡7-10
2፡25 መክ127፡2
2፡26 ኢዮ 9፡4፡
27፡17፡ምላ13፡22
3፡1 ቀ*11፡17፡
መክ8፡6
3፡2 ኢላ28፡24
3፡3 ዘፍ5፡17
3፡7 አስ4፡14
3፡9 መክ1፡3

ደግሞ ከንቱና ትልቅ ጉዳት ነው። 22 ሰው
ከፀሐይ በታች በሚደክምበት ጥረትና
ልፋት ሁሉ ትርፍ ምንድን ነው? 23 በዘመኑ
ሁሉ ሥራው ሥቃይና ሐዘን ነው፤ በሌሊ
ትም እንኳ ቢሆን አእምሮው አያርፍም።
ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።
24 ለሰው ከመብላትና ከመጠጣት፤ በሥራ
ውም ከመርካት ሌላ የሚሻለው ነገር የለ
ውም፤ ይህም ደግሞ ከከግዜከግዜ እጅ እንደ
ሚሰጥ አየሁ፤ 25 ከእርሱ ዘንድ ካልሆነ ማን
መብላትና መደሰት ይችላል? 26 ከግዜከግዜ፤
ደስ ለሚያሰኘው ሰው ጥበብን፤ ዕውቀትንና
ደስታን ይሰጠዋል። ለጎጠኦቶች ግን፤ ከግዜ
ከግዜ ደስ ለሚያሰኘው ይተውለት ዘንድ፤
ሁብትን የመሰብሰብና የማከናወን ተግባር
ይሰጠዋል። ይህም ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ
መከተል ነው።

ለሁሉም ጊዜ አለው
3 ለሁሉም ነገር ጊዜ አለው፤
ከሰማይ በታች ለሚከናወነው
ለማንኛውም ነገር ወቅት አለው፤
2 ለመወለድ ጊዜ አለው፤ ለመሞትም
ጊዜ አለው፤
ለመትከል ጊዜ አለው፤ ለመንቀልም
ጊዜ አለው፤
3 ለመግደል ጊዜ አለው፤ ለማዳንም
ጊዜ አለው፤
ለማፍረስ ጊዜ አለው፤ ለመገንባትም
ጊዜ አለው፤
4 ለማልቀስ ጊዜ አለው፤ ለመጣቅም
ጊዜ አለው፤
ለሐዘን ጊዜ አለው፤ ለጭፈራም
ጊዜ አለው፤
5 ድንጋይ ለመጣል ጊዜ አለው፤ ድንጋይ
ለመሰብሰብም ጊዜ አለው፤
ለመተቃቀፍ ጊዜ አለው፤
ለመለያየትም ጊዜ አለው፤
6 ለመፈለግ ጊዜ አለው፤ ለመተው
ጊዜ አለው፤
ለማስቀመጥ ጊዜ አለው፤ አውጥቶ
ለመጣልም ጊዜ አለው፤
7 ለመቅደድ ጊዜ አለው፤ ለመስፋትም
ጊዜ አለው፤
ለዝምታ ጊዜ አለው፤ ለመናገርም ጊዜ
አለው፤
8 ለመውደድ ጊዜ አለው፤ ለመጥላትም
ጊዜ አለው፤
ለጦርነት ጊዜ አለው፤ ለሰላምም ጊዜ
አለው።
9 ሠራተኛ ከጦረቱ የሚያገኘው ትርፍ ምንድን

፳8 በዕብራይስጥ የዚህ ሐረግ ትርጉም አይታወቅም

ነው? ¹⁰ሰዎች ይደክሙበት ዘንድ ስግዚአብሔር የሰጣቸውን ከባድ የሥራ ጫና አየሁ። ¹¹ሁሉንም ነገር በጊዜው ውብ አድርጎ ሠራው፤ በሰዎችም ልብ ዘላለማዊነትን አኖረ፤ ይሁን እንጂ ስግዚአብሔር ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ያደረገውን ማወቅ አይችሉም። ¹²ለሰዎች፤ በሕይወት እያሉ ደስ ከመሰኘትና መልካምን ነገር ከማድረግ የተሻለ ነገር እንደሌለ ወወቅሁ። ¹³ሰው ሁሉ ይበላና ይጠጣ ዘንድ፤ በሚደክምበትም ሁሉ ርካታን ያገኝ ዘንድ ይህ የስግዚአብሔር ችርታ ነው። ¹⁴ስግዚአብሔር ያደረገው ሁሉ ለዘላለም እንደሚኖር ወውቃለሁ፤ በእርሱ ላይ ምንም አይጨመርም፤ ከእርሱም ምንም አይቀነስም፤ ሰዎች ያከብሩት ዘንድ ይህን አደረገ።

¹⁵አሁን ያለው ከዚህ በፊት የነበረው ነው፤ ወደ ፊት የሚሆነውም ቀድሞ የነበረ ነው፤ ስግዚአብሔርም ያለፈውን መልሶ ይሻዋል።

¹⁶ከፀሐይ በታችም ሌላ ነገር አየሁ፤ በፍርድ ቦታ ዐመፅ ነበር፤ በፍትሕ ቦታ ግፍ ነበር።

¹⁷እኔም በልቤ “ለማንኛውም ድርጊት፤ ለማንኛውም ተግባር ጊዜ ስላለው፤ ስግዚአብሔር ጸድቁንና ንጢአተኛውን ወደ ፍርድ ያመጣቸዋል” ብዬ አሰብሁ።

¹⁸እንዲሁም ብዬ አሰብሁ፤ “ሰዎች፤ እንደ እንስሳት መሆናቸውን ያዩ ዘንድ ስግዚአብሔር ይፈትናቸዋል። ¹⁹የሰው ዕድል ፈንታ እንደ እንስሳት ነው፤ ሁለቱም ዕጣ ፈንታቸው አንድ ነው፤ አንዱ እንደሚሞት፤ ሌላውም እንዲሁ ይሞታል። ሁሉ አንድ ዐይነት እስትንፋስ አላቸው፤ ሰውም ከእንስሳ ብልጫ የለውም፤ ሁሉም ከንቱ ነው። ²⁰ሁሉም ወደ አንድ ቦታ ይሄዳሉ፤ ሁሉም ከዐፈር እንደ ሆኑ፤ ተመልሰው ወደ ዐፈር ይሄዳሉ። ²¹የሰው መንፈስ ወደ ላይ መውጣቱን፤ የእንስሳ እስትንፋስን ደግሞ ወደ ታች ወደ ምድር መውረዱን ማን ያውቃል?”

²²ስለዚህ ለሰው ዕጣ ፈንታው ስለ ሆነ፤ በሥራው ከመደሰት የተሻለ ነገር እንደ ሌለው አየሁ፤ ከእርሱ በኋላ የሚሆነውንስ ተመልሶ እንዲያይ የሚያደርገው ማን ነው?

ግፍ፣ጥረት፣ብቸኝነት

4 እንደ ገና ከፀሐይ በታች የሚደረገውን ግፍ ሁሉ አየሁ፤ አስተዋልሁም፤ የተገፉትን ሰዎች እንባ ተመለከትሁ፤ የሚያጽናናቸውም አልነበረም፤ ኅይል በሚገፏቸው ሰዎች እጅ ነበረ፤

3፡10 መክ1፡13
3፡11 ቀ1፡
ኢዮ11፡7፣28፡23፤
ሮሜ11፡33
3፡13 ዘ812፡7፣18፤
መዝ34፡12፤
መክ2፡3፡24
3፡14 ኢዮ23፡15፤
መክ5፡7፣7፣18፤
8፡12-13
3፡15 መክ1፡9፤
6፡10
3፡17 ቀ1፡
ኢዮ19፡29፤
መክ11፡9፤12፡14
3፡18 መዝ73፡22
3፡19 መክ2፡14
3፡20 ዘፍ2፡7፤
ኢዮ34፡15
3፡21 መክ12፡7
3፡22 ኢዮ31፡2፤
መክ2፡24
4፡1 መዝ12፡5፤
ሰቆ1፡16
4፡2 ኢዮ3፡17፤
10፡18፤
ኤር20፡17-18፤
22፡10
4፡3 ኢዮ3፡16፡22
4፡4 መክ1፡14
4፡5 ም46፡10
4፡6 ም415፡16-17፤
16፡8
4፡8 ም427፡20

የሚያጽናናቸውም አልነበረም።
²እኔም የቀድሞ ሙታን፤ ዛሬ በሕይወት ካሉት ሕያዋን ይልቅ፤ ደስተኞች እንደ ሆኑ ተናገርሁ።
³ነገር ግን ከሁለቱም ይልቅ፤ ገና ያልተወለደው፤ ከፀሐይ በታች የሚደረገውንም፤ ክፋት ያላየው ይሻላል።
⁴እንዲሁም ጥረትና የሥራ መከናወን ሁሉ ሰው በባልንጀራው ላይ ካለው ቅናት እንደሚመነጭ ተመለከትሁ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።
⁵ሰነፍ እጁን አጣጥፎ ይቀመጣል፤ የገዛ ራሱንም ሥጋ ይበላል።
⁶በድካምና ነፋስን በመከተል ከሚገኝ ሁለት ዕፍኝ ይልቅ፤ በርጋታ የሚገኝ አንድ ዕፍኝ ይሻላል።
⁷ደግሞም ከፀሐይ በታች ከንቱ የሆነን ነገር አየሁ፤
⁸ልጅም ሆነ ወንድም የሌለው፤ ብቸኛ ሰው አለ፤ ጥረቱ ማለቂያ የለውም፤ ዐይኑም ባለው ሀብት ገና አልረከም፤ እርሱም፤ “ለማን ብዬ ነው የምደክመው? ራሴን ከማስደሰትስ የምቈጠበው ለምንድን ነው?” ብሎ ጠየቀ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ፤ የጭንቅ ኑር ነው።
⁹ለሥራቸው መልካም ውጤት ስለሚያገኙ፤ ከአንድ፤ ሁለት መሆን ይሻላል፤
¹⁰አንዱ ቢወድቅ፤ ባልንጀራው ደግፎ ያነሣዋል። ቢወድቅ የሚያነሣው ረዳት የሌለው ግን፤ እንዴት አሳዛኝ ነው!
¹¹ደግሞም ሁለቱ አብረው ቢተኙ ይሞቃቸዋል፤ ነገር ግን አንዱ ብቻውን እንዴት ሊሞቀው ይችላል?
¹²አንድ ሰው ብቸኛውን ቢያጠቃውም፤ ሁለት ከሆኑ ይመክቱታል፤ በሦስት የተገመደ ገመድም ቶሎ አይበጠስም።
በልጦ መገኘት ከንቱ ነው
¹³ምክርን መቀበል ከማያውቅ ሞኝና ሽማግሌ ንጉሥ ይልቅ ጠቢብ የሆነ ድኻ ወጣት ይሻላል። ¹⁴ወጣቱ ከእስር ቤት ወደ

⁴15 ወይም እግዚአብሔር ያለፈውን መልሶ ይጠራዋል
¹⁹ ወይም መንፈስ
²¹ ወይም የሰው መንፈስ ወደ ላይ እንደሚደር ወይም የእንስሳት መንፈስ

ንጉሥነት የመጣ ወይም በግዛቱ ውስጥ በድኸነት የተወለደ ሊሆን ይችላል።¹⁵ ከፀሐይ በታች የሚኖሩና የሚመላለሱ ሁሉ፣ ንጉሡን የሚተካውን ወጣት ተከትለውት አየሁ።¹⁶ በፊቱ የነበረው ሕዝብ ሁሉ ቀጥጥ ስፍር አልነበረውም፤ ከእርሱ በኋላ የመጡት ግን በተተኪው አልተደሰቱም። ይህም ደግሞ ከንቱ፣ ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

ስግዚአብሔርን ፍራ

5 ወደ ስግዚአብሔር ቤት ስትሄድ እግርህን ጠብቅ። ለመስማት መቅረብ የሰነፍችን መሥዋዕት ከማቅረብ ይበልጣል፤ እነርሱ ክፉ እንደሚሠሩ አያውቁምና።

- ²በአፍህ አትፍጠን፤ በስግዚአብሔርን ፊት ማንኛውንም ነገር ለመናገር፤
- በልብህ አትቸኩል፤
- ስግዚአብሔር በሰማይ፤
- አንተ ደግሞ በምድር ነህ፤
- ስለዚህ ቃልህ ጥቂት ይሁን።
- ³በሥራ ብዛት ሕልም እንደሚታይ፤ ብዙ ቃል ባለበትም የሞኝ ንግግር ይገለጣል።

⁴ስግዚአብሔር ስእለትን በተሳልህ ጊዜ ለመፈጸም አትዘግይ፤ በሰነፍች ደስ አይለውምና፤ ስእለትህን ፈጽም።⁵ ስእለት ተሰሎ ካለመፈጸም፣ አለመሳል ይሻሳል።⁶ አንደበትህ ወደ ኅጢአት እንዲመራህ አትፍቀድ፤ ለቤተ መቅደስ መልእክተኛም፣ “የተሳልሁት በሰሐተት ነበር” አትበል። ስግዚአብሔር በተናገርኸው ተቈጥቶ የእጅህን ሥራ ለምን ያጥፋ? ⁷ብዙ ሕልምና ብዙ ቃል ከንቱ ነው፤ ስለዚህ ስግዚአብሔርን ፍራ።

ባለጠግነት ከንቱ ነው

⁸በአገር ውስጥ ድካ ተጨቀኖ፣ ፍትሕ ተጓድሎ፣ መብትም ተረግጦ ብታይ፣ እንደ ነዚህ ባሉ ነገሮች አትደነቅ፤ ምክንያቱም አንዱን አለቃ የበላዩ ይመለከተዋል፤ በእነዚህ በሁለቱም ላይ ሌሎች ከፍ ያሉ አሉ።⁹ ከምድሩ የሚገኘው ትርፍ ለሁሉም ነው፤ ንጉሡም ራሱ የሚጠቀመው ከዕርሻ ነው።

¹⁰ገንዘብን የሚወድ፣ ገንዘብ አይበቃውም፤ ብልጽግናም የሚወድ፣ በትርፍ አይረከም፤ ይህም ከንቱ ነው።

¹¹ሀብት በበዛ ቀጥጥ፣ ተጠቃሚውም ይበዛል፤ በዐይኑ ብቻ ከማየት በቀር ታዲያ፣ ለባለቤቱ ምን ይጠቅመዋል?

5፥2 መላ11፥35፣ እ.ኤ.አ.፥24፣ ምላ20፥25
5፥3 ኢዮ20፥8፣ መክ10፥14
5፥4 ዘኅ30፥2-4፣ ዘጸ23፥21፣ መላ11፥35፣ መዝ66፥13-14፣ 119፥60
5፥5 ዘኅ30፥24፣ ዮና2፥9
5፥7 መክ3፥14
5፥8 መዝ12፥5

¹²ጥቂትም ይሁን ብዙ ቢበላ፣ የሠራተኛ እንቅልፍ ጣፋጭ ነው፤ የሀብታም ሰው ብልጽግና ግን እንቅልፍ ይነሣዋል።

¹³ከፀሐይ በታች የሚያሳዝን ክፉ ነገር አየሁ፡-

- ይህም ለባለቤቱ ጉዳት የተከማቸ ሀብት፤
- ¹⁴ወይም በአንድ መጥፎ አጋጣሚ የጠፋ ብልጽግና ነው፤
- ልጅ ሲወልድም፣ ለእርሱ የሚያስቀርለት ምንም ነገር አይኖርም።
- ¹⁵ሰው ከእናቱ ማሕፀን ዕራቀኑን ይወለዳል፤ እንደ መጣው እንዲሁ ይመለሳል። ከለፋበትም ነገር፣ አንድም እንኳ በእጁ ይዞ ሊሄድ አይችልም።

¹⁶ይህ ደግሞ እጅግ ክፉ ነገር ነው፤ ሰው እንደ መጣ እንዲሁ ይሄዳል፤ የሚደክመው ለነፋስ ስለ ሆነ፣ ትርፍ ምንድ ነው?

¹⁷በብዙ ጭንቀት፣ መከራና ብስጭት፣ ዘመኑን ሁሉ በጨለማ ውስጥ ይበላል።

¹⁸የሰው ዕጣው ይህ ስለ ሆነ፣ ስግዚአብሔር በሰጠው በጥቂት ዘመኑ ከፀሐይ በታች በሚደክምበት ነገር ርካታን ያገኝ ዘንድ፣ መብላቱና መጠጣቱም መልካምና ተገቢ መሆኑን ተገነዘብሁ።¹⁹ ስግዚአብሔር ለሰው ባለጠግነትን ሀብት መስጠቱ፣ እንዲደስ ትበትም ማስቻሉ፣ ዕጣውን እንዲቀበልና በሥራውም እንዲደስት ማድረጉ፣ ይህ የስግዚአብሔር ስጦታ ነው።²⁰ ስግዚአብሔር የልብ ደስታ ስለሚሰጠውም በሕይወቱ ዘመን ያሉትን ቀናት እምብዛም አያስባቸውም።

6 ከፀሐይ በታች ሌላ ክፉ ነገር አየሁ፤ እርሱም ለሰዎች እጅግ የሚከብድ ነው፤ ጎሰው ልቡ የሚሻውን እንዳያጣ፣ ስግዚአብሔር ባለጠግነትን፣ ሀብትንና ክብርን ይሰጠዋል፤ ስግዚአብሔር ግን እንዲደስትበት ሥልጣን አልሰጠውም፤ ይልቁን ባዕድ ይደሰት በታል። ይህም ከንቱ፣ እጅግም ክፉ ነገር ነው።

³አንድ ሰው መቶ ልጅ ሊኖረውና ብዙ ዓመት ሊኖር ይችላል፤ ምንም ያህል ይኑር፣ በሀብቱ ደስ ካልተሰኘበትና በአግባብ ካልተቀበረ፣ ከእርሱ ይልቅ ጭንጋፍ ይሻላል እላለሁ።⁴ ምክንያቱም በከንቱ ይመጣል፤ በጨለማም ይሄዳል፤ ስሙም በጨለማ ተሸፍኖአል።⁵ ፀሐይን ባይይና ምንም ነገር

5፥12 ኢዮ20፥20
5፥13 መዝ6፥1-2
5፥15 ኢዮ1፥21፣ መዝ49፥17፣ መክ1፥3፣1ጠ.፥6፣7
5፥16 መክ1፥3
5፥18 መክ2፥3-24
5፥19 1ዜ529፥12፣ እ.ኤ.አ.፥31፥2፣ መክ2፥24፥6፣2
5፥20 ዘጸ12፥7-18
6፥2 መክ5፥13-19
6፥3 ኢዮ 3፥3-6

ባያውቅ እንኳ፤ እርሱ ከዚያ ሰው ይልቅ ፊርፍርት አለው፤ ሆኖም ጊዜ ሺህ ዓመት ቢኖር ነገር ግን በሁብቱ ደስ ባይሰኝበት ሁሉ ወደዚያ ስፍራ የሚሄድ አይደለምን?

7 የሰው ጥረት ሁሉ ለአፋ ነው፤ ፍላጎቱ ግን ፈጽሞ አይረከም።

8 ጠቢብ ከሞኝ ይልቅ ምን ብልጫ አለው? ድኻስ በሌሎች ፊት እንዴት እንደሚኖር በማወቁ፤

ትርፉ ምንድን ነው?

9 በምኞት ከመቅበዝበዝ፤ በዐይን ማየት ይሻላል፤

ይህም ደግሞ ከንቱ፤

ነፋስንም እንደ መከተል ነው።

10 አሁን ያለው ሁሉ አስቀድሞ ስም የተሰጠው ነው፤

ሰው የሚሆነውም አስቀድሞ የታወቀ ነው፤

ከራሱ ይልቅ ከሚበረታ ጋር፤

ማንም አይታገልም።

11 ቃል በበዛ ቀጥተኛ፤

ከንቱነት ይበዛል፤

ይህ ታዲያ ለሰው ምን ይጠቅማል?

12 ሰው በሕይወት ሳለ፤ እንደ ጥላ በሚያ

ልፋት ጥቂትና ከንቱ በሆኑት ቀኖቹ፤

ለሰው መልካም የሆነውን የሚያውቅ ማን

ነው? እርሱ ከሄደ በኋላስ ከፀሐይ በታች

የሚሆነውን ማን ሊነገረው ይችላል?

ጥበብ

7 መልካም ስም ከመልካም ሽቱ ይበልጣል፤

ከልደትም ቀን የሞት ቀን ይሻላል።

2 ወደ ግብዣ ቤት ከመሄድ፤

ወደ ሐዘን ቤት መሄድ ይሻላል፤

ሞት የሰው ሁሉ ፍጻሜ ነው፤

ሕያው የሆነም ይህን ልብ ማለት ይገባል።

3 ሐዘን ከሣቅ ይሻላል፤

ያዘነ ፊት ለልብ መልካም ነው።

4 የጠቢብን ልብ በሐዘን ቤት ነው፤

የሞኞች ልብ ግን በደስታ ቤት ነው።

5 የሞኞችን መዝሙር ከመስማት፤

የጠቢብንን ሰዎች ተግሥጽ መስማት ይሻላል።

6 የሰነፎች ሣቅ፤

ከድስት ሥር እንደሚንጣጣ የእሾኽ ማገዶ ነው፤

ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።

7 ግፍ ጠቢብን ሞኝ ያደርጋል፤

ጉሶም ልብን ያበላሻል።

6፥6 መዝ2፥14

6፥7 ም427፥20

6፥8 መዝ2፥15

6፥9 መዝ1፥14

6፥10 መዝ3፥15

6፥12 1ዜና29፥15፤

ኢዮ10፥20፥14፥2፥

20፥8፥መዝ39፥6

7፥1 ኢዮ10፥18፤

ም422፥1፥ማሕ1፥3

7፥2 ም411፥19፤

መዝ2፥14

7፥3 ም4 14፥13

7፥4 መዝ2፥1፤

ኤር16፥8

7፥5 ም413፥18፤

15፥31-32

7፥6 መዝ58፥9፤

ም414፥13

7፥7 ዘ018፥21፤

23፥8

8 የአንድ ነገር ፍጻሜ ከጅማሬው ይሻላል፤

ትዕግሥተኛም ከትዕቢተኛ ይሻላል፤

9 የሞኞች ቀጣ በዕቅፋቸው ውስጥ ስለ ሆነ፤

በመንፈስ ለቀጣ አትቸኩል።

10 አንተም፤ “ከእነዚህ ቀናት የቀድሞዎቹ

ለምን ተሻሉ?” አትበል፤

እንዲህ ያሉትን ጥያቄዎች መጠየቅ

ጠቢብነት አይደለም።

11 ጥበብ እንደ ርስት መልካም ነገር ነው፤

ጠቃሚነቱም ፀሐይን ለሚያዩ ሰዎች

ነው።

12 ገንዘብ ጥላ ከለላ እንደ ሆነ ሁሉ፤

ጥበብም ጥላ ከለላ ነው፤

የዕውቀት ብልጫ ግን፤

ጥበብ የባለቤቷን ሕይወት መጠበቅ

ነው።

13 ከግዚአብሔር ያደረገውን ተመልከት፤

እርሱ ያጣመመውን፤

ማን ሊያቃናው ይችላል?

14 ጊዜው መልካም ሲሆን፤ ደስ ይበልህ፤

ጊዜው ክፉ ሲሆን ግን ይህን አስብ፤

ከግዚአብሔር አንዱን እንዳደረገ፤

ሌላውንም አድርጎአል፤

ስለዚህ ሰው ስለ ወደ ፊት ሁኔታው፤

ምንም ሊያውቅ አይችልም።

15 በዚህ ከንቱ በሆነው ሕይወቱ እነዚህን

ሁለቱን ነገሮች አይቻለህ፤

ጻድቅ በጽድቁ ሲጠፋ፤

ጎጥኔም በክፋቱ ዕድሜው ሲረዝም።

16 እጅግ ጻድቅ፤

እጅግም ጠቢብ አትሁን፤

ራስህን ለምን ታጠፋለህ?

17 እጅግ ክፉ አትሁን፤

ሞኝም አትሁን፤

ለምንስ ያለ ቀንህ ትሞታለህ?

18 አንዱን ይዞ ሌላውንም አለመልቀቅ

መልካም ነው፤

ከግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው

ጽንፈኝነትን ያስወግዳል።

19 በአንድ ከተማ ካሉ ዐሥር ገዢዎች ይልቅ፤

ጥበብ ጠቢቡን ሰው ጎያል

ታደርገዋለች።

20 ትክክለኛውን ነገር የሚያደርግና ፈጽሞ

ጎጠኦት የማይሠራ፤

ጻድቅ ሰው በምድር ላይ የለም።

21 የሚነገረውን ቃል ሁሉ ለማዳመጥ

አትሞክር፤

አለበለዚያ አገልጋይህ ሲረግምህ ትሰማ

7፥8 ም414፥29

7፥9 ም414፥29፤

ማቴ5፥22

7፥10 መዝ77፥5

7፥11 መዝ2፥13፤

11፥7

7፥13 መዝ1፥5፤

2፥24

7፥14 ኢዮ1፥21፤

መዝ2፥24

7፥15 ኢዮ7፥7፤

21፥7፥መዝ8፥12-14፤

ኤር12፥1

7፥17 ኢዮ15፥32

7፥18 መዝ 3፥14

7፥19 ም48፥14፤

መዝ2፥13

7፥20 2ዜና6፥36፤

ኢዮ4፥17፥መዝ14፥3፤

ም420፥9፥ሮሜ3፥12

7፥21 ም430፥10

418 ወይም ሀላቱንም ይከተላቸዋል

ይሆናል፤
 22-ብዙ ጊዜ አንተ ራስህ፤
 ሌሎችን እንደረገምህ ልብህ ያውቃልና።
 23እኔም ይህን ሁሉ በጥበብ ፈትኜ፤
 “ጠቢብ ለመሆን ቁርጫለሁ” አልሁ፤
 ይህ ግን ከእኔ የራቀ ነበር።
 24ጥበብ ምንም ይሁን ምን፤
 እጅግ ጥልቅና ሩቅ ነው፤
 ማንስ ሊደርስበት ይችላል?
 25ስለዚህ ጥበብንና የነገሮችን አሠራር
 ለመመርመርና ለማጥናት፤
 የክፋትን መጥፎት፤
 የሞኝነትንም እብደት ለማስተዋል፤
 አእምሮዬን መለስሁ።
 26ልቧ ወጥመድ፤
 እጆቼም እግር ብረት የሆኑ፤
 አሸክላ የሆነች፤
 ከሞት የከፋችሁን ሴት አገኘሁ፤
 ስግዚታዬን ደስ የሚያሰኝ ከእጁ ያመልጣል፤
 ኅጢአተኛውን ግን አጥምዳ ትይዘዋለች።
 ጸሎጠው² እንዲህ ይላል፡ “እነሆ፤ መርምራ
 ያገኘሁት ነገር ይህ ነው፤
 “የነገሮችን ብልጻት መርምሮ ለማግኘት፤
 አንዱን በአንዱ ላይ በመጨመር፤
 28ገና በመመርመር ላይ ሳለሁ፤
 ግን ያላገኘሁት፤
 ከሺህ ወንዶች መካከል አንድ ቅን ሰው
 አገኘሁ፤
 በእነዚያ ሁሉ መካከል ግን አንዲት
 ቅን ሴት አላገኘሁም።
 29ይህን አንድ ነገር ብቻ አገኘሁ፤
 ስግዚታዬን ሰውን ቅን አድርጎ
 መሥራቱን፤
 ሰዎች ግን ውስብስብ ዘዴ ቀየሱ።”

8 ነገሮችን መግለጽ የሚችል፤
 እንደ ጠቢብ ያለ ሰው ማን ነው?
 ጥበብ የሰውን ፊት ታብራለች፤
 የከበደ ገጽታውንም ትለውጣለች።

ንጉሥን ታዘዝ
 2በስግዚታዬ ፊት መሐላ ስለ ፈጸምህ፤
 የንጉሥን ትእዛዝ አክብር እልሃለሁ።³ከን
 ጉሥ ፊት ተጣድፈህ አትውጣ፤ የወደደ
 ውንም ማድረግ ስለሚችል ለጥፋት አትሰ
 ለፍ።⁴የንጉሥ ቃል የበላይ ስለ ሆነ እርሱን፤
 “ምን ታደርጋለህ?” ማን ሊለው ይችላል?
 5እርሱን የሚታዘዝ ሁሉ አይጉዳም፤
 ጥበባኛም ልብ ትክክለኛውን ጊዜና
 ተገቢውን አሠራር ያውቃል።
 6የሰው መከራ እጅግ ቢጫነውም፤

7፡23 መክ1፡17
 7፡24 ኢዮ28፡12
 7፡25 ኢዮ28፡3፤
 መክ1፡17
 7፡26 ዘ010፡7፤
 መሳ 14፡15፤
 ምላ2፡16-19፤
 5፡3-5፡7፤23፤
 22፡14
 7፡27 መክ1፡1
 7፡28 1፡711፡3
 8፡3 መክ10፡4
 8፡4 ኦስ1፡19
 8፡6 መክ3፡1
 8፡10 መክ1፡11
 8፡12 ዘ01፡20፤
 ዘ812፡28፤መክ3፡14
 8፡13 ዘ84፡40፤
 ኢዮ5፡26፤መዝ
 34፡12፤መክ3፡14፤
 ኢ.465፡20
 ኢዮ21፡7፤መክ7፡15
 8፡15 ዘ032፡6፤
 መዝ42፡8፤መክ2፡1፤3
 8፡16 መክ1፡13፤17
 8፡17 ኢዮ28፡3
 ፡23፤ሮሜ11፡33
 9፡1 መክ10፡14

ለሁሉም ነገር ትክክለኛ ጊዜና ተገቢ
 አሠራር አለው።
 7ሰው የወደ ፊቱን ስለማያውቅ፤
 ሊመጣ ያለውን ማን ሊነግረው ይችላል?
 8ሰው ነፋሱን መቁጣጠር አይችልም፤
 በዕለተ ሞቱም ላይ ሥልጣን ያለው ማንም
 የለም፤
 በጦርነት ጊዜ ማንም ከግዴታ ነጻ
 እንደማይሆን፤
 ክፋትም የሚለማመዱትን
 አትለቃቸውም።

⁹ከፀሐይ በታች የተሠራውን ሁሉ በአእ
 ምሮዬ መርምራ፤ ይህን ሁሉ አየሁ። ሰው
 ሰውን ለመገዳት ገዥ የሚሆንበት ጊዜ
 አለ።¹⁰እንዲሁም ወደ ቅዱሱ ስፍራ ይመ
 ጡና ይሄዱ የነበሩት ክፉዎች ተቀብረው
 አየሁ፤ ይህን ባደረጉበት ከተማም ይመሰ
 ገኑ ነበር።¹¹ይህም ደግሞ ከንቱ ነው።

¹¹በወንጀል ላይ ባፋጣኝ ፍርድ ካልተሰጠ፤
 የሰዎች ልብ ክፉን በማድረግ ዕቅድ ይሞ
 ላል።¹²ነጥእ መቶ ወንጀል ሠርቶ ዕድሜው
 ቢረዝምም፤ ስግዚታዬን የሚያከብሩ፤ ፈሪህ
 ስግዚታዬን ያላቸው ሰዎች መልካም እንደሚ
 ሆንላቸው ዐውቃለሁ።¹³ነገር ግን ክፉዎች
 ስግዚታዬን ስለማይፈሩ መልካም አይሆን
 ላቸውም፤ ዕድሜያቸው እንደ ጥላ አይረ
 ዝምም።

¹⁴በምድር ላይ የሚከሰት ሌላም ከንቱ
 ነገር አለ፤ ጻድቃን ለክፉዎች የሚገባውን፤
 ክፉ ሰዎችም ለጻድቃን የሚገባውን ይቀበ
 ላሉ፤ ይህም ደግሞ ከንቱ ነገር ነው አልሁ።
¹⁵ለሰው፤ ከፀሐይ በታች ከመብላት፤ ከመጠ
 ጣትና ከመደሰት ሌላ የተሻለ ነገር ስለ
 ሌለ፤ በሕይወት ደስ መሰኘት መልካም ነው
 አልሁ፤ ስለዚህ ስግዚታዬን ከፀሐይ በታች
 በሰጠው የሕይወት ዘመኑ ሁሉ በሥራው
 ደስታ ይኖረዋል።

¹⁶ጥበብን ለማወቅና ሌት ተቀን እንቅ
 ልፍ የማያውቀውን በምድር ያለውን የሰውን
 ድካም ለመገንዘብ በአእምሮዬ ስመረምር፤
¹⁷ስግዚታዬን ያደረገውን ሁሉ አየሁ። ከፀ
 ሐይ በታች የሚደረገውን ማንም ሊያውቅ
 አይችልም፤ ሰው ለመመርመር ብዙ ቢጥ
 ርም፤ ትርጉሙን ማግኘት አይችልም፤ ጠቢ
 ብም እንኳ ዐውቀዋለሁ ቢል፤ ፈጽሞ ሊገ
 ነዘበው አይችልም።

የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ

9 ስለዚህ ይህን ሁሉ በልቤ አስቤ እን
 ዲህ አልሁ፤ ጻድቃንና ጠቢባን የሚ

²27 ወይም የጊዜ መሪ
³8 ወይም መገራገሪያ ለማዳደር አይችልም

ሠሩትም ሥራ በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ ነገር ግን ፍቅር ይሁን ወይም ጥላቻ የሚጠብቀውን ማንም አያውቅም። ጳጳሮችና ኅጥአን፣ ደጎችና ክፋዎች፣ ንጹሐንና ርኩሳን፣ መሥዋዕት የሚያቀርቡና የማያቀርቡ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው።

ለደጉ ሰው እንደ ሆነው ሁሉ፣ ለኅጢአተኛውም እንዲሁ ነው፤ ለሚምሉት እንደ ሆነው ሁሉ፣ መሐላን ለሚፈሩትም እንዲሁ ነው።

³ከፀሐይ በታች በሁሉም ላይ የሚሆነው ክፋት ይህ ነው፤ የሁሉም የመጨረሻ ዕጣ ፈንታ አንድ ነው። በዚህም ላይ የሰዎች ልብ በክፋት የተሞላ ነው፤ በሕይወት እያሉም በልባቸው ውስጥ እብደት አለ፤ በመጨረሻም ወደ ሙታን ይወርዳሉ። ፋኪያዎን መክከል ያለ ማንኛውም ሰው ተስፋ አለው፤ በሕይወት ያለ ውሻ ከሞተ አንበሳ ይሻላል፤

⁵ሕያዎን እንደሚሞቱ ያውቃሉና፤ ሙታን ግን ምንም አያውቁምና፤ መታሰቢያቸው ይረሳል፤ ምንም ዋጋ የላቸውም።

⁶ፍቅራቸው፣ ጥላቻቸው፣ ቅናታቸውም ከጠፋ ቈይቶአል፤ ከፀሐይ በታች በሚሆነው ነገር ሁሉ፣ ፈጽሞ ዕጣ ፈንታ አይኖራቸውም።

⁷ካድ፣ ምግብህን በደስታ ብላ፣ ወይንህንም ልብህ ደስ ብሎት ጠጣ፤ ባደረግኸው ነገር ስንጠቅም ደስ ብሎታልና። ስወትር ልብ ስህ ነጭ ይሁን፤ ራስህንም ዘወትር በዘይት ቅጣ። ስንጠቅም ከፀሐይ በታች በሰጠህ በዚህ ትርጉም የለሽ የሕይወት ዘመን ሁሉ፣ ከንቱ በሆኑትም ቀኖችህ ሁሉ ከም ትወዳት ሚስትህ ጋር ደስ ይበልህ፤ በሕይወትህና ከፀሐይ በታች በምትደክምበት ነገር ሁሉ ይህ ዕድል ፈንታህ ነውና።

¹⁰እጅህ የሚያገኘውን ሥራ ሁሉ በሙሉ ኅይልህ ሥራው፤ ልትሄድበት ባለው መቃብር፣ ውስጥ መሥራትም ሆነ ማቀድ፣ ዕውቀትም ሆነ ጥበብ የለምና።

¹¹ሌላም ነገር ከፀሐይ በታች አየሁ፤ ፍጫ ለፈጣኖች፣

ውጊያም ለኅያላን አይደለም፤ እንጂ ለጥበበኞች፣ ወይም ባለጠግነት ለብልጭች፣ ወይም ሞገስ ለዐዋቂዎች አይሆንም፤ ጊዜና ዕድል ግን ሁሉን ይገናኛቸዋል።

¹²ደግሞም የራሱን ጊዜ የሚያውቅ ሰው የለም፤

9፥2 ኢዮ9፥22፣ መክ2፥14
9፥3 ኢዮ9፥22፣ 21፥26፣መክ2፥14፣ ኤር11፥8፣13፣10፣ 16፣12፣17፣9
9፥5 ኢዮ14፥21፣ መገ9፥6፣መክ1፥11
9፥6 ኢዮ21፥21
9፥7 ደኅ6፥20 መክ2፥24
9፥8 ራእ 3፥4
9፥9 ኢዮ31፥2፣ ምሳ5፥18
9፥10 ዘጥ16፥33፣ 14ጦ10፥7፣ መገ6፥5፣መክ2፥24፣ 11፥6፣ኢሳ38፥18
9፥11 ዘጸ8፥18፣ ኢዮ 32፥13፣ መክ2፥14፣ ኢሳ47፥10፣ ኤር9፥23፣ ኦሞ2፥14-15
9፥12 መገ73፥22፣ መሳ29፥6፣መክ2፥14

9፥13 2ሳጦ20፥22
9፥15 ዘፍ40፥14፣ መክ1፥11
9፥16 አስ6፥3
9፥18 መክ2፥13
10፥1 ምሳ13፥16፣ 18፥2
10፥3 ምሳ13፥16
10፥4 መክ8፥3፣ ምሳ16፥14
10፥6 ምሳ29፥2
10፥7 ምሳ19፥10
10፥8 አስ2፥23፣ መገ9፥16፣57፥6፣ ኢዮ5፥19

ዓሞች በክፍ መረብ እንደሚያዙ፣ ወይም ወፎች በወጥመድ እንደሚጠመዱ፣

ሰዎችም ሳያስቡት በሚመጣባቸው፣ በክፍ ጊዜ ይጠመዳሉ።

ጥበብ ከሞኝነት ይበልጣል
¹³እንዲሁም እጅግ ያስገረመኝን ይህን የጥበብ ምሳሌ ከፀሐይ በታች አየሁ።
¹⁴ጥቂት ሰዎች የሚኖሩበት አንዲት ትንሽ ከተማ ነበረች፤ አንድ ኅይል ንጉሥም መጣ ባት፤ ከበባት፤ በላይዋም ትልቅ ምሽግ ሠራ ባት።
¹⁵በዚያችም ከተማ ጥበበኛ የሆነ አንድ ድካ ሰው ይኖር ነበር፤ በጥበቡም ከተማ ዋን አዳናት፤ ነገር ግን ያን ድካ ማንም አላስታወሰውም።
¹⁶ስለዚህ፣ “ጥበብ ከኅይል ይበልጣል” አልሁ፤ ሆኖም የድካም ጥበብ ተንቆአል፤ ቃሉም አልተሰማም።

¹⁷ሞኞችን ከሚያስተዳድር ገዥ ጩኸት ይልቅ፣ ጠቢብ በዝግታ የሚናገረው ቃል ይደመጣል።

¹⁸ጥበብ ከጦር መሣሪያ ይበልጣል፤ ነገር ግን አንድ ኅጢአተኛ ብዙ መልካም ነገርን ያጠፋል።

10 የሞቱ ዝንቦች ሽቶን እንደሚያገግሙ፣ ትንሽ ሞኝነትም ጥበብንና ክብርን ያቀላል።

²የጠቢብ ልብ ወደ ቀኝ፣ የሞኝ ልብ ግን ወደ ግራ ያዘነብላል።

³ሞኝ በጉዳና ሲሄድ ማስተዋል ይገድለዋል፤ ጅል መሆኑንም ለማንም ይገልጻል።

⁴የገዥ ቀራጣ በተነሣበህ ጊዜ፣ ስፍራህን አትልቀቅ፣ ትዕግሥት ታላቁን ጥፋት ጸጥ ያደርጋልና።

⁵ከፀሐይ በታች ያየሁት ክፍ ነገር አለ፤ ይህም ከገዥ የሚወጣ ስሕተት ነው፤

⁶ሞኞች በብዙ የክብር ስፍራዎች ሲቀመጡ፣ ሀብታሞች ግን በዝቅተኛ ስፍራ ሆነዋል።

⁷መሳፍንት እንደ ባሮች በእግራቸው ሲሄዱ፣ ባሮች ፈረስ ላይ ተቀምጠው አይቻሉም።

⁸ጉድጓድን የሚምስ ራሱ ይገባበታል፤

*10 አንዳንድ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ስብዓ ሊቃናት (አቶላ) እንዲሁ ሲሆኑ አብዛኛዎቹ የዕብራይስጥ ቅጂዎች ግን ተረስተዋል ይላሉ።
*2 ስብዓ ሊቃናት (አቶላ) ስለሌሎች ስርዓት እንዲሁ ሲሆኑ ዕብራይስጡ ግን ክፍሎች የሚለው የለም
*4 ወይም ታዲያ የሚመረጠው ምንድነው? ለሕያዎን ሁለተኛ አለ
*10 በዕብራይስጥ ቢላል ማለት ነው

ቅጥርንም የሚያፈርስ እባብ ይነድፈዋል።
9 ድንጋይ የሚፈነቅል ይጉዳበታል፤
ግንድንም የሚፈልጥ አደጋ ላይ መውደቁ አይቀርም።

10 መጥረቢያ ቢደንዝ፣
ጫፉም ባይሳል፣
ብዙ ጉልበት ይጨርሳል፤
ብልጎት ግን ለውጤት ያበቃል።

11 እባብ በደግምት ከመፍጠሩ በፊት ቢነድፍ፣
ለደጋሚው ምንም አይጠቅመውም።

12 ከጠቢብ አፍ የሚወጣ ቃል ባለ ሞገስ ነው፤
ሞኝ ግን በገዛ ከንፈሩ ይጠፋል፤

13 ቃሉ በመጀመሪያ ሞኝነት ነው፤
በመጨረሻም ደግሞ ክፉ እብደት ነው።

14 ሞኝም ቃልን ያበዛል።

የሚመጣውን የሚያውቅ የለም፤
ከእርሱ በኋላ የሚሆነውን ማን ሊነግረው ይችላል?

15 የሞኝ ሥራ ራሱን ያደክመዋል፤
ወደ ከተማ የሚወስደውንም መንገድ አያውቅም።

16 አንቺ፣ ንጉሥሽ ልጅን የሆነ፣
መሳፍንትሽም በጠዋት ግብዣ የሚያደርጉ ምድር ሆይ፤ ወዮልሽ!

17 አንቺ ንጉሥሽ ከተከበረው ዘር የሆነ፣
ለመስከር ሳይሆን ለብርታት፣
በተገቢው ጊዜ የሚበሉ መሳፍንት ያሉሽ ምድር ሆይ፤
የተባረክሽ ነሽ።

18 ሰው ሰነፍ ከሆነ ጣራው ይዘብጣል፤
እጆቹም ካልሠሩ ቤቱ ያፈሳል።

19 ግብዣ ለግቅ ያዘጋጃል፤
ወይንም ሕይወትን ያስደስታል፤
ገንዘብም ካለ ሁሉ ነገር አለ።

20 በሐሳብም እንኳ ንጉሥን አትንቀፍ፤
በመኝታ ክፍልህም ባለጠጋን አትርገም፤
የሰማይ ወፍ ቃልህን ልትወስድ፣
የምትበረዋም ወፍ የምትለውን ልታደርስ ትችላለችና።

እንጀራ በውሃ ላይ

11 እንጀራህን በውሃ ላይ ጣል፤
ከብዙ ቀን በኋላ መልሰህ ታገኘሃለህና።

2 ሀብትህን ሰባት ቦታ፣ እንዲያውም ስምንት ቦታ ከፍለህ አስቀምጥ፤
በምድራቱ ላይ የሚመጣውን ጥፋት አታውቅምና።

3 ደመናት ውሃ ካዘለ፣

10፥9 ምሳ26፥27
10፥11 መዝ58፥5፣ ኢሳ3፥3
10፥12 ምሳ10፥6፣ 32፥14፥3፣ 15፥2፥18፥7
10፥14 መዝ5፥3፣ 9፥1
10፥16 ኢሳ3፥4-5 ፥12
10፥17 ዘጸ14፥26፣ 1ሳሙ25፥36፣ ምሳ31፥4
10፥18 ምሳ20፥4፣ 24፥30-34
10፥19 ዘፍ14፥18፣ መሳ9፥13
10፥20 ዘወ22፥28
11፥1 ሉፋ6፣ ዘጸ 24፥19፣ ኢሳ32፥20 ፣ሆሴ10፥12

በምድር ላይ ዝናብን ያዘንባሉ፤
ዛፍ ወደ ደቡብም ሆነ ወደ ሰሜን ቢወድቅ፣
በወደቀበት ቦታ በዚያ ይጋደማል።

4 ነፋስን የሚጠባበቅ አይዘራም፤
ደመናትንም የሚያይ አያጭድም።

5 የነፋስን መንገድ እንደማታውቅ፣
ሕይወት ወይም መንፈስ በእናት ማሕፀን ውስጥ ወደሚገኘው አካል እንዴት እንደሚገባም እንደማታውቅ ሁሉ፣
ሁሉን ሠሪ የሆነውን፣ የከገዘከከከከከ ሥራ ማስተዋል አትችልም።

6 ጠዋት ላይ ዘርህን ዝራ፤
ማታም ላይ እጅህ ሥራ አይፍታ፤
ይህ ወይም ያ፣
ወይም ሁለቱ መልካም ይሁኑ፣
የቱ እንደሚያፈራ አታውቅምና።

ወጣት ሳለህ ፈጣሪህን አስብ

7 ብርሃን መልካም ነው፤
ፀሐይንም ማየት ለዐይን ደስ ያስኛል።
8 ሰው ምንም ያህል ብዙ ዓመት ቢኖር፣
በእነዚህ ሁሉ ይደሰት፤
ነገር ግን ጨለማዎቹንም ቀናት ያስብ፤
እነርሱ ይበዛሉና፤
የሚመጣውም ነገር ሁሉ ከንቱ ነው።

9 አንተ ወጣት በወጣትነትህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤
በወጣትነትህም ዘመን ልብህ ደስ ያስኝህ፤
የልብህን መንገድ፣
ዐይንህ የሚያየውንም ሁሉ ተከተል፤
ነገር ግን ስለ እነዚህ ነገሮች ሁሉ፣
ከገዘከከከከከ ወደ ፍርድ እንደሚመጣህ ዕውቅ።

10 ስለዚህ ጭንቀትን ከልብህ አርቅ፤
ክፉ ነገርንም ከሰውነትህ አስወግድ፤
ወጣትነትና ጉብዝና ከንቱ ናቸውና።

12 የጭንቀት ጊዜ ሳይመጣ፣
“ደስ አያሰኙኝም”

የምትላቸው ዓመታት ሳይደርሱ፣
በወጣትነትህ ጊዜ፣
ፈጣሪህን አስብ።

2 ፀሐይና ብርሃን፣
ጨረቃና ከዋክብት ሳይጨልሙ፣
ደመናትም ከዝናብ በኋላ ሳይመለሱ፣

3 ቤት ጠባቂዎች ሲርዱ፣
ብርቱዎች ሲጉብጡ፣
ጥቂት በመሆናቸው ፈጨታዎች ሲያቆሙ፣
በመስኮት የሚያዩትም ሲፈዙ፣

4 ወደ አደባባይ የሚያወጡ በሮች ሲዘጉ፣
ወፍራጮ ማልጠ ድምፁ ሲላሽ፣

16 ወይም አሽዘር
15 ወይም አካል በእናት ማሕፀን ውስጥ እንደት እንደሚሠራ እንደማታውቅ ሁሉ

11፥5 ዮሐ3፥8-10፣ መዝ139፥14-16፣
11፥6 መዝ9፥10
11፥7 መዝ7፥11
11፥8 መዝ12፥1
11፥9 ኢዮ19፥29፣ መዝ2፥24፥3፣17
11፥10 መዝ94፥19፣ መዝ2፥24
12፥1 2ሳሙ19፥35፣ መዝ11፥8
12፥4 ኤር25፥10

